

Uviđajući potrebe označavanja planinarskih staza po planinama, koju godinu poslije osnivanja Društva, formirana je, među ostalima, i Markacijska sekcija. Ona je napravila je ogroman posao na označavanju planinarskih staza uglavnom na planinskim prostorima gdje su bile sagrađene planinarske kuće i skloništa.

Godine 1927. označena (markirana) je staza od Žrnovnice do Lugarnice na Mosoru. Značaj markiranja po planinama uviđa prof. Umberto Girometta i već iste godine piše brošuru "O markaciji planinskih oputina u primorskom kršu". Godine 1928. markirano je još deset staza po Mosoru. Pročelnik sekcije bio je Frane Maroević, a kasnije Boris Regner.

Nakon II. svjet. rata nastavlja se kontinuirano djelovanje markacista na označavanju planinarskih staza i puteva. Iako se markiralo i na drugim planinarima interesantnim prostorima (Kozjak, Vidova gora, Svilaja, Kamešnica, Troglav, Biokovo i dr.), najviše truda uloženo je u markiranje i uređenje staza po našem Mosoru.

Na Mosoru postoji velika razgranata mreža planinarskih staza, čije markacije treba stalno obnavljati zbog djelovanja atmosferskih utjecaja (sunce, vjetar, snijeg i kiša). Sati i sati dragovoljnog rada utrošeni su na označavanju, čišćenju od raslinja, postavljanju putokaza, te popravcima, gotovo sto kilometara dugih mosorskih staza.

Mosorska obilaznica po vrhovima Mosora, planirana početkom 1972. godine, nažalost nije realizirana. U međuvremenu je početkom 80-ih otvorena, ali nikad do kraja realizirana transverzala Mosorski partizanski odred koja je nelogično i ne planinarski provedena i nije toliko atraktivna za planinarski obilazak.

Aktivnost markacijske sekcije naročito je bila izražena u vrijeme dok su je vodili Eugen Bracić-Đeki, Petar Raljević i Neven Svetec, a svakako treba istaknuti uporne i neumorne Joška Gerželja i Damira Filipovića.

Posljednjih godina je Markacijska sekcija postigla jako puno uspjeha. Grupa markacista, predvođena procelnikom Nediljkom Peričićem, obnovila je većinu markacija na stazama po Mosoru, označila neke nove staze i postavila putokaze, te kutije i upisne knjige sa žigovima na mosorskim vrhovima. Uz sve to stigli su održavati i označiti neke planinarske staze po Dinari, Kamešnici, na Kijejski Bat, po Omiškoj Dinari, podnožju Biokova, o. Visu i Pelješcu.

G.G.

